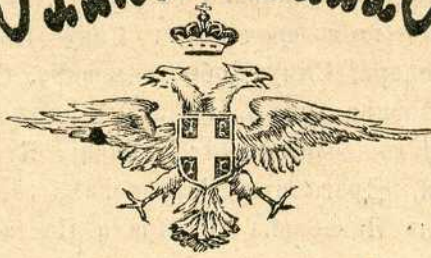

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 12. Јануара 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врте

Претплату ваља слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

Неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

У интересу здравља овдашњег грађанства а на основу тачке 6. члана 36. закона о општинама, суд општине вароши Београда

Наређује:

I. Да од 1. Јануара 1892. год. поред месара још и сва она лица, која кољу стоку за распродају, као: механције, кафеције, гостионичари, кувари, печењари и други, врша клање стоке на општинској клапици.

II. За клање стоке одређује се ово време: крупна стока клање се од 1. Маја до 1. Септембра од 4 до 8 часова по подне, а 1. Септембра до 1. Маја од 8 пре до 5 часова по подне. Ситна стока, као и свиње, клање се од 2 до 8 часова изјутра и то од 1. Априла до 1. Септембра, а од 1. Септембра до 1. Априла од 8 пре до 5 часова по подне.

Овим се одређено време за клање стоке, у члану XIV. правила о слободном влању стоке, измењује.

III. За наплату аренде одређени чиновник издаваће клачима упутнице искључиво за клање стоке на општинској клапици.

IV. Ко би се од клача огрешио о ову наредбу казниће се према XVI. и XVII. члану правила о слободном влању стоке и казненог законика.

Из седнице суда општине вароши Београда АБр. 4906. — 31. Децембра 1891. године.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

108. РЕДОВНИ САСТАНАК

9. Децембра 1891 године.

Председавао председник г. М. Р. Маринковић, од одборника били: г. г. М. Јовановић, В. Виторовић, Ђ. Николић, М. Јанковић, К. В. Михајловић, Ф. Васиљевић, Љуб. Јовановић, К. П. Михајловић, М. Капетановић, Р. Ђирковић, А. Ј. Одавић, Ст. Чађевић, Р. Драговић, Ђ. Димитријевић, М. Велизарић, В. С. Новаковић, Д. Најдановић, И. Цветановић, Л. Дашковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Децембра 1891. год. и у одлуци 865. учињена је допуна, да се одбор општински оглађује од сваких пребацавања од стране друштва због одуговлачења решења о његовом тражењу

II.

Одборник г. Мата Јовановић, саслушавши од луку одборску од 4. Дец. 1891. год. АБр. 3218 о враћању неправилно наплаћене мерине М. С.

Начићу, према решењу министарства нар. привреде, примећује, да министарство није надлежно да о овоме решава, већ једино државни савет, као стални окружни одбор за вар. Београд.

По саслушању овога одбор је одлучио да ову ствар извиде г. г. Ђорђе С. Новаковић и Мата Јовановић одборници и одбору рефериршу.

III.

Одборник г. Раденко Драговић примећује, да је цена брашну и жити знатно спала, и да би требало, да се цена хлебу спусти.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се о овоме у идућој седници решава.

IV.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд. АБр. 4363, 4396, 4397., којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица и молбе Дра Марка Т. Лека, СБр. 19.501 којом тражи уверење о свом породичном односу одбор је изјавио, да су Милица Ј. Миодраговића и Милан Димитријевић, адвокат, доброг владања и доброг имовног стања, да је Петар Јовановић кафеција, средњег имовног стања, а да му је његово владање непознато и да се Д-ру Марку Т. Леку изда тражено уверење.

V.

Председник износи одбору на решење акт истражног судије за вар. Београд, којим тражи да одбор општинеки изабере присутнике при испитивању кривичних дела за идућу 1892 год.

По прочитању тога акта АБр. 4393 одбор је изабрао ова лица за присутнике при испитивању кривичних дела за идућу 1892. год. *)

VI.

Председник извештава одбор, да су сталне комисије за надзор при грађењу електричног осветљења и трамваја у вар. Београду биле на лицу места и увериле се, да је предузимач грађење отпочео у уговором остављеном му року, као и да су комисије поднеле о томе извештај.

По прочитању тих извештаја АБр. 2651—2914 као и одвојеног мњења г. Стевана Чађевића члана комисије за надзор при грађењу тамваја, одбор је примио к знању оба извештаја с тим, да се предузимачу препоручи солидност у раду и да се оба извештаја објаве у општ. новинама.

110. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

18. Децембра 1891. год.

Председавао председник г. Милов Р. Маринковић, од одборника били: г. г. Ф. Васиљевић, Лазар Дашковић, Р. Петровић, Љ. Јовановић, В. Виторовић, М. Капетановић, А. Одавић, Р. Ђирковић, В. Николић, М. Велизарић, Коста Д. Главинић, С. Азриел, Р. Драговић, Дим Најдановић, К. П. Михајловић, Јов. Тадић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9. децем. 1891. год. и у одлуци

*) Лица која су изабрана за присутнике штампана су у прошлом бр ју.

Бр. 810 учињена је измена, да на место Ристе Петровића кафеције, буде присутник за кварт дорћолски Јованче Ристић кафеција.

II.

Члан суда Св. Карапешкић на основу чл. 34, тачке 7. зак. о општ. извештава одбор, да је збор грађана београдских. држан 13. дец. 1891. год. по решењу општ. суда од 9. дец. 1891. год. АБр. 4395. изабрао за 1892. и 1893. год. за председника општ. вар. Београда г. Милована Р. Маринковића, досадањег председника, за чланове суда: г. г. Јову Антонијевића, Димитрија Вељковића и Јована Илића досадање кметовске помоћнике; а за кметовске помоћнике г. г. Косту Чупића, Андру Надеждића, Младена П. Тодоровића и Данила Чонкића, досадање кметовске помоћнике; да ново изабрати имају према чл. 35. зак. о општинама да положи прописну заклетву пред одбором општинским.

По саслушању овога новоизабрати положише пред свештеником законом прописану заклетву пред одбором, који је примио к знању како извештај тако и полагање заклетве.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд, АБр. 4432, 4430, 4453, 4367, 4433, 4431, 4470, 4469, 4413, 4452, и акт првостепеног суда за варош Београд, АБр. 4851, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Михајло Николић, Даница Ј. Глумац, Сава Јовановић, Даринка Петровић, Светозар Милетић, Владислав Живановић, Бура Маринковић, Петар Јовановић непознати; да су Тома Ђирковић и Стеван Добривојевић доброг владања и доброг имовног стања; да су Коста Тодоровић, Свет. Швабић, Спасоје Костић, Ђока Богдановић доброг владања и доброг имовног стања; да су Драгутин Илић, Милош Бурић Никола Јербић, и Јован Димитријевић доброг владања а слабог имовног стања; да се првостепени суд за уверење о владању и имовном стању за Светозара Трифунца обрати алексиначкој општини, пошто је он те општине грађанин.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о имовном стању.

По прочитању тих молби АБр. 4450, СБр. 19051, 19411, 19621, 19479, 19521, 19625, АБр. 4447, СБр. 19152, 19254, 19127, 19518, 19395, 19542, одбор је изјавио мишљење, да се молицима Лепосави Т. Анђелковић, Срећку Петровићу, Тодору Анђелковићу, Јовану Коцићу, Лепосави И. Јанчић, Никодију Ђорђевићу и Данилу А. Павловићу, може дати тражено уверење, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца Нат Палићеве, Миле Николић, Магдалене Стругачевић, Наума Ђорђевића, Велимира и Симе Ђорђевића, Јелене Божановић и Јелене Недељковић на тек онда да им изда тражено уверење.

V.

Председник извештава одбор да тројица коцком изабраних одборника за председнике бирачких одрора не могу доћи на накнадни збор за бирање одборника општинских и моли одбор да на место њихово одреди другу тројицу.

По саслушању овога одбор је одредио да на накнадном збору за бирање одбора општинског председава у савамали г. Коста П Михаиловић, на дорћолу Риста Петровић и на теразијама Ђорђе Николић, одборници

VI

Одбор је општински по саслушању цене брашну и житу а на предлог г. Раденка Драговића одборника решио, да се цена хлеба спусти на двадесет и шест пара по килограму а да се продаје један хлеб за двадесет и пет пара у тежини од 962 грама.

Ово има да вреди од 20 децембра 1891 год. закључно.

VII

По прочитању протокола лиценције СБр. 19670, држане 14. дец. 1891. год. за давање под аренду продаје цубока са говеђих месарница, и понуде Јевте Најдановића СБр 19634 одбор је решио, да се продаја цубока са говеђих месарница за идућу годину уступи Јевти Најдановићу за годишњу цену од тридесет и пет хиљада динара, према прописним условима.

VIII

По прочитању протокола лиценције СБр 19668 држане 13 дец. 1891. год. за давање под закуп ков коња пожарне чете, одбор је решио, да се ков коња пожарна чета уступи Јоци Јуришићу оvd. за годишњу цену од пет стотина деведесет четири динара и деведесет и девет пара а да се у погодбама унесе још и та погодба, да је закупца лужан сваког коња за пола сата потковати рачунајући од тренутка, кад му се коњ за поткивање доведе.

IX.

По прочитању протокола лиценције СБр. 19669 држане 9. дец. 1891. год. за давање под закуп вађења леда за обала савске и дунавске одбор је решио, да се право вађења леда за ову годину са обала савске и дунавске уступи Божидару Марковићу оvd. за суму од две хиљаде две стотине и један динар.

X.

Председништво износи одбору на решење извештај повереништва, изабратог у седници одборској од 4. дец. 1891. год. СБр. 18918 ради прописивања погодаба за чишћење нужника помијара и стрводерски посао. По прочитању тога извештаја СБр. 19671 и понуде Јулке Св. Јовановића СБр. 18820, одбор је решио, да се прописне погодбе за чишћење нужника помијара и стрводерски посао према овом извештају повереништва и да се овај посао уступи Јулки Свет. Јовановића за годишњу цену од пет хиљада и сто динара под погодбама прописаним према поменутом усвојеном извештају повереништва.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Поротници. Одбор је општински у седници својој од 4. јануара 1892. год. изабрао ова лица за поротнике за 1892. г.

За квартал варошки: Петра Милушића, Младена Вељковића, Васу Симића пенз. и Тасу Спасаша трг.

За квартал дорћолски: Дим. Вујића трг. агента, Јанаћка Константиновића, Марка М. Марковића и Хајима Б. Јосифа.

За кв. палилушки: Мићу Ристића ликерцију, Новака Рајића, Јована Петковића, и Алексу Стојановића сапунцију.

За квартал врачарски: Саву Поповића пензионера, Симу Добросављевића, Стевана Радојковића трг. и Настаса Димића лебара.

За кв. савамалиски: Танасија Кумануди дрвара, Драгомира Здравковића гвожђара, Стевана Павловића лончара и Настаса Тадића трг.

За квартал теразијски: Дим. Илића рентијера, Ристу Дамњановића терзију, Илију Димитријевића каф. и Милоша Трпезића пензионера.

Лед. За ову зиму узео је од општине београдске под закуп продавање леда Божидар Марковић, шпекулант оvd. Према овоме, који би желели да пуне своје леднице, имају се претходно обратити помнутом закупцу и њему положити аренду. Закупац се увек може наћи у Пашониној кафани.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(ПО СТЕНОГРАФСКИМ БЕЛЕШКАМА.)

држан 4. Августа 1891. год. у Београду.

(СВРШЕТАК)

А. Одавић. Ја би имао да кажем коју реч односно куће за инжењерско одељење. Јуче сам се разговарао са г. доктором односно оне куће Пешикине. Она се даје под кирију и само газда од исте живи у њој, кад је овде, а иначе живи у Земуну. Мени се чини да би та кућа била врло добра за ову потребу.

Л. Дашиковић. Ја сам јуче говорио са г. М. Крстићем о његовој кући, и он каже, да може одмах дати 5—6 соба, а може и целу кућу.

К. Главинић. Ја сам хтео да кажем да би и Крстићева кућа могла да се употреби. Ја сам разговарао и господар куће казао ми је да би могао сад и по преправци ставити нам на расположење 14 соба ако би се погодили.

Председник. Примам и ту напомену к знању и стараћу се да се о потребноме обавестим.

Р. Драговић. У Београду се од више година поговара о измештрњу дрвара са саве гдегод изван вароши и то ће морати скоро да буде јер се земљиште до саве све више издаје за разне потребе.

Ја би молио да се о томе измештању размисли раније те да се нађе згодно место и за грађанство и за општину и за трговину.

Председник. Питање о измештају дрва и дрвара ван вароши покренула је полиц власт и она је тражила у интересу сигурности грађина да се одреди друго место за то. То још није учињено али се прибирају податци и мислим да ће то питање морати да се регулише до у Августу месецу како би они људи који сад имају под киријом општинске плацове, знали да ће се измештати и где.

М. Велизарић. У прилог што скоријег решења тога питања, имам да кажем: да су на дорћолу у његовом најживљем крају између кућа у „Душановој улици“ смеш-

тене многе и грдне камаре дрва, и да је преко потребно да се што пре олатле уклопи то гњездо печистоће и заразе за цео тај крај.

К. Главинић. Ако је надлежна општина она треба сама да уради ако је државна власт, онда треба да јој се обрети пажња на то, да је опако слагање дрва на дрварама опасно за људе који пролазе. Има оних стогова који су се нагли и најмањи потрес могао би да кошга више људских живота. Са тага би ваљало прописати како се дрва слажу.

Осим тога по неки пут не може да се прође опим улицама код дрвара због закрчености. Требало би да се обрати пажња позорницима да воде бригу и о незакрчености улица како се неби смтало саобраћају.

Р. Драговић. Оно што је председник рекао да ово измештање тражи полиција ја сам за то знао, и пошто мислим да је то ствар хитна, налазим да се што пре ваља побринути за угодну земљиште.

Ф. Васиљевић. И у Фишекциској улици до моје куће има једна дрвара. Човек има сложено око 600 хв. дрва. Нико му ништа не може и ако је опасно и за здравље и са живот грађана. (чује се: то је ствар полиције).

С. Азријел. Мени је мило што ми је дата прилика да напоменем да за дрваре нема згоднијег места него што је дорћол или код дунава. То би требало изместити тамо и са тога што дорћол треба да има мало живости.

Председник. Узимам и ово питање те да учиним што се може и што ће најбоље одговорити потреби општине, и потреби грађанства.

М. Јовановић. Неко је споменуо наше позорнице. Ја њих не виђам никакво на дужности по улицама; да нису они постали обичне одације?

Од кад су намештене нове чесме ја видим из моје канцеларије на зеленом венцу где дете најаше на чесму и шта ти не чини тамо па нико ни абера. А међу тим ту је преко пута наш општински одељак то би мгао когод од чувара да припази и на чесму. Жалосно је то кад неко може да прође с колима тротоаром па да му нико ништа не примети или да неко квари чесму и т. п. па да му ни општински чувари који туда пролазе, ништа не чине а ни грађани га не опомену. Мислим да би тим чуварима ваљало објаснити њихове дужности те да у будуће бар знају шта им ваља радити па да и раде.

Старешине одељака трбали би чешће да их поучавају и контролишу иначе јазук је плаћати их или их имати у униформи ако им се служба сведе на послове одација.

Председник. Чини се и чиниће се све да они врше дужности које су им намењене и прописане о чему добијају и обавештења и штампан пропис чим у службу ступе. Ту је у дужности њихове стављено и чување имања општинског и чесама и т. д. поред осталих других дужности. Наравно, према томе како су спремни они тако и врше службу.

Што у последње време нема позорница то је с тога што их је више од половине на војним дужностима — на вежбању.

У осталом поред свију органа општинских и државних, ако и грађани не буду бдили над свим и туђим и општинским и државним имањем и чували га од оштете,

неће се много постићи јер је тим органима тешко свакад свуда доспети.

Толико сам сматрао за дужноет да на поменем поводом напомена г. Матиних.

Љуба Јовановић. Каже се да и грађанство пази. Шта то вреди, кад позорници не вермају никога, него иду у механу и не пазе шта се на пољу ради.

Председник. Молим вас јавите ми тога па да га одмах истерам. Друго му нема.

Сад молим вас оставите више те ствари, да би могли прећи на дневни ред — (чује се: Те позорнике треба нумерисати.) Добро ја ћу и то наредити. Сад прелазимо на дневни ред. Чујте траже се уверења. (Секретар чита)

З. Васу Николића сина Ђорђа Никилића. непознат.

Милосав Југовић ђак тражи уверење о немаштини због благодјејања.

Даница Богдановић тражи уверење о сиромаштини за благодјејање (Да се суд увери па да им се изда).

Г. Дашковић у свези са ранијим једним предлогом предложио је да се на месту где је „Чувур чесма“ подигне споменик, пошто је то место скопчано са историјом нашег ослобођења од Турака. Ово питање чим је и у новине изишло ја сам узео и послао григевинском одсеку да предложи начин како би се и шта могло начинити на том месту. Мислим да би ту требало оставити неку белегу ради спомена и ако сте сагласни, молим да чујете мишљење о томе. (Секретар прочита)

Ја мислим да би врло zgodно било да умолимо господу стручњаке да то оцене и да нам кажу како треба.

Коста Главинић. Господо, поред најбоље воље да се ту дигне достојан споменик, ипак је незгодно, јер само то место лежи на средини улице и на раскршћу 4 улице и ако би на средини дигли онда би саобрћај стеснили. Ја мислим да ми то учинимо поред тога места на тротоару. Ми смо и делијску чесму дигли. О овој ствари треба мало више размислити и то дати некоме на промишлење и да нам поднесе извештај (Чује се: комисији у којој да буде: Главинић, Дашковић, Ђ. Новаковић Илић и Стевановић професор в. школе).

Мата Јовановић. Ја би предложио да уђе и један историк и предлажем г. Панту Срећковића проф. в. школе.

Председник. Усваја ли одбор предложену кандидацију? (Усваја). Добро.

Сад молим вас дајте извештај о трошарини. Прво да прочитамо реферат управника трошарине. (Секретар прочита. Ви знате, да су ту две тарифе, једна привремена, а доцније новом тарифом замењена. Сад има молби о томе и ја мислим да би требало све наплатити по новој тарифи.

Бирковић. Ја мислим да се наплаћује по оној тарифи кад је донешена роба.

Бока Николић. Кад би тако урадили, онда за што смо неким одобрили да плаћају на вино и ракију по 2 и по динара у место по 5 дин. Неможемо ми како коме хоћемо него како једном тако и другом.

Филип Васиљевић. И ја мислим да се наплати по свој тарифи, јер с тога је и дозвољено да се задужују на ђерму док се не донесе нова тарифа.

Председник. Пре се по старој тарифи плаћало по 5 динара а по новој сад по 2 и по и сад с тога мора да се на чисто зна по којој тарифи да се наплаћује на оно што се затекло на ђерму. Сви ти траже да плате по новој тарифи.

Коста Главинић. Кад је пређе учињена олакшица неким, онда је право да се и овима учини.

Бока Николић. Они су унели по старој тарифи а користили се новом и ови су унели по старој тарифи и кад је дошла нова тарифа као скупља на те производе — они те нису пређе користили старом, него сад кад стоји нова. Зашто се нису користили старом тарифом. Кад би сад одобрили онда би то ишло једно против другог.

Бока Новаковић. Кад је раније био говор по којој тарифи има да се наплати од оних, који су вино унели под старом тарифом, онда сам ја био, да се наплаћује по старој, а већина је нашла да треба да се наплати по новој. Дакле ја сам и онда био тога мишљења да се наплати по старој, па и сад при томе остајем јер су се по старој тарифи и задужили.

Лазар Дашковић. Има двогубо задужења. Има који су унели робу у свој дућан а има, који су оставили у трошарински магацин. Који су оставили у магацин они су се задужили онолико колико су увезли

Бока Новаковић. Кад се наплаћује трошарини по старој тарифи, да ли може сад да врати већу таксу плаћену, те да изађе по новој? (Чује се: не може) Кад не може онда ни сада не може да тражи по новој.

Соломон Азријел. Никако не стоји то што је казао г. Дашковић, да има нека двојак задужења. То је са свим све једнаво тамо записано и онај је дужан по старој тарифи да плати. Дакле не може се од оних који су се пре 5—6 месеци задужили наплатити по новој тарифи.

Председник. По старој тарифи давато је на кредит на менице нарочито вино и то 74.089 литара — ракије 7130 — шећера 71 776 кила, кафе 9313, гаса 21.765 — и минералних вода 300 кила. То стоји по старој тарифи.

По новој тарифи и то опет по меницама задужили 276609 лит. вина, ракије 20529 — шећера 21070 — кафе 34309 — гаса 115525 минрал. вода 26205. Дакле разлика огромна. Ми морамо водити рачуна од тога. С тога је нужно да пречистимо те жалбе што постоје и да кажемо како ће се управник трошарине управљати.

Милутин Марковић. То је питање проучавала и трошаринска комисија и ја вас молим да се извештај њен о томе прочита.

Секретар чита извештај.

Соломон Азријел. Ја сам разговарао о томе с г. Николом Поповићем и он каже да оно што је заведено у књиге по старој тарифи да по њој плате трошарину а остало по новој.

Лазар Дашковић. Ја мислим да смо на оно што је увезено по старој тарифи и потрошено на то треба да се плати трошарина по старој јер је оно и скупљом ценом продавано а остало по новој тарифи.

А. Одавић. Како ми изгледа: комисија мисли да треба сад видети шта ко од тих лица има у дућану па на оно што му је остало да плати по новој а на рест по старој тарифи.

То би могло још бити кад не би трговци имали и затечене робе, али шта ће мо кад има и тога и кад би се сад нашло више еснапа него што је увезено.

Са тих разлога ја држим да се не може примити комисијско мишљење.

К. Главинић. Г. Одавић је поменуо оно

што сам и ја мислио. Изгледало би према овоме како ја разумем, да би било извесних трговаца, који су имали робе пре утврђења привремене трошаринске тарифе, који би сад имали више робе него што су увезли и према томе на сву би морали платити трошарину.

И зар за то треба те људе казнити?

Бока Новаковић. Мењање тарифа трошаринских свакојако утиче на продајне цене и кад би се општина на то обазирала она би могла имати ваздап тешкоће око овог питања.

Са тога ми у то не треба да улазимо имајући на уму незгоде на које можемо наићи но да се управљамо по тарифи која је одређена или ако хоћемо онда да говоримо о олакшицама у опште, а ја мислим да нећемо моћи да говоримо о томе кад је ту тарифа.

А. Одавић. Управа трошарине, како сам чуо, помиње случај неки с Мијајлом Јовичићем. Ту је ствар рукописателна и чиста.

Ако је он задужен с 10000 кила а затекло му се 8000 к. сад, то значи да је 2000 продао и на њих треба да плати трошарину по старој тарифи

Дакле ту нема спора да ли је трошаринска управа у праву или није.

Што се тиче питања: да ли трошарина да се наплаћује по старом или по новом — ми сви знамо да су то артикли који се продају с малим процентом и да их не треба оптерећивати скупљом трошарином кад су за време ове јевтиније продавани и продају се.

К. Главинић. Ја би молио да ми се понова прочита извештај комисијски (т. 6.) јер ми није довољно јасан.

Секретар чита понова.

А. Одавић. Ова је тачка са свим неразумљива. Каже се да се задужује а не каже се колико.

Ми смо овде позвани да не дамо продавцима да оглобљавају купце нити да се ови упропашћавају.

И молио бих да је овај извештај јаснији.

Милутин Марковић. Ја мислим да ми можемо и да смо позвани и да овај извештај комисијски и да предлог њен сведемо на разумљивији. Ја се слажем са г. Ђоком Новаковићем у томе да би смо се ми огрешили о ова правила ако би решили ову ствар овако: све што је увезено по старој тарифи, да по старој тарифи буде и оптерећено а што по новој и да плати по новој. Ако се констатује да један трговац има робе коју је увезао и по једној и по другој тарифи као што је навео пример чини ми се г. Одавић, онда сам ја да му се на оно што је увезао пре не наплати по новом већ по старом јер да смо тако радили ствар би била чиста.

Соломон Азријел. Ми имамо да решимо само ово, што управник трошарине тражи; а то је која ће се такса наплатити на еснап, који је смештен по старој тарифи, а која по новој.

Мата Јовановић. Мени је нејасно ово што комисија показује неки вишак по радњама мени то није познато, да ли има неки вишак у радњи или нема. Немогу да разумем од куд је комисија дошла на ту мисао. Ни управа трошаринска ни општина није ишла на радње.

Управник има пред собом задужење, и ко је шта увезо и извезо, а шта има у

својој радњи вишка, то нема смисла ни помињати.

Ја се слажем са господом који траже, да се задужења по старом наплате по старој тарифи, а задужења по новом по новој тарифи.

Андра Одавић. Оно што каже г. Милутин да се наплати по старој тарифи, ја би се с њим потпуно сложио, али има једна незгода.

Ја ћу опет да поновим пример. Н. пр. узмемо једног који је увезо хиљаду сандука шећера о од тога продао рецимо 5—6—7 стотина, а остало још 300 — Ми треба да наплатимо по старој тарифи на оних продатих 700 кила, а на ових 300 нека плати трошарину по новој тарифи. То је мој предлог.

Коста Главинић Мени се чини да је ово питање сад разчишћено. Како сам разумео ствар стоји овако: Сваки трговац има књигу колико је од увезенога продао, па толико нека плати по старом, а што није продао, нека на то плати по новој тарифи.

Милутин Марковић. Мени се чини, да опет има нека незгода нарочито у примеру што је навео г. Одавић. Но свакојак у свима ситуацијама не може се до тачности доћи. Ја мислим да је боље да се наплати по старој тарифи на све оно што је за време те тарифе увезено, а што је по новој нека се наплати по новој. Ту може бити неке мале разлике али у ствари ова сума од 300 сандука може се на сразмеру наплатити.

Бока Новаковић. Ја кад сам говорио, разумео сам артикле, који су задужени, а овде изгледа као да нису задужени — јер ако су задужени онда се зна да се морају покрити задужења и онда не може бити речи о њима; а ако нису пријављена и задужена, онда да се наплаћује по новој тарифи јер се ми не можемо обзирати на то што ће се ко оштетити.

Милутин Марковић. Овде је сад друго питање. Нпр. увезо хиљаду сандука и то по старој тарифи 600, а по новој 400. Међу тим и једно и друго метуто на сместишту и продао.

Продао 700 а остало 300. Како сад да се наплаћује?

Ја мислим да не може другаче да буде него између 600 и 400 да се нађе сразмера колико да се наплатина ових триста кила.

Бока Новаковић. Не може тако да буде, него остаје онако како је кад и колико увео.

Раденко Драгојевић. Ја сам хтео то исто да кажем. Ту општина има да каже овако: кредитирам те за 10000 динара еспапа. Сад ја ћу да платим на оно што је тражено по овдашњој тарифи — Доцније дошло скупље, па ћу платити на оно што сам ново донео по тој новој тарифи и тако је чиста ствар.

Соломон Азријел. Онај, који је увезо хиљаду сандука шећера и продао 700, а за три стотине дао меницу — То значи, да је и то платио том меницом и по томе сад се не може другаче смањивати.

Лаза Дашковић. Добро ми ћемо решити да плати по старој тарифи, али шта ћемо са оним што је донео хиљаду сандука.

Раденко Драгојевић. Ко има хиљаду сандука, па није дао меницу то значи, да је

ушло у варош, а кад дао меницу, да није није ушло у варош.

Председник. Ово што је по старој тарифи меницом задужено, то тако да се наплати, а оно, што је по новој тарифи увезено, по новој и да плати.

Има ли који да је противан? (Нема) Дакле усвојено је. (Јесте).

Сад молим вас чујте друго питање о шпиритусу. (Секретар прочита). Шта ће се радити са шпиритусом помешаним са водом то је мало пре решено.

Чујте треће питање.

Раденко Драгојевић. Ја не знам да ли је тако као што се чује односно шпиритуса, да се држава погађа са фабрикантом да плаћање буде годишње. Ако је тако онда је на штету општине и онда нама ништа друго не остаје него да ударимо трошарину и на шпиритус.

Председник. Молим вас да о шпиритусу неговоримо, јер је то питање решено.

Усваја ли одбор мишлење Управника трошарине? (Усваја)

Чујте сад треће питање (Секретар чита тачку односно товарних кола са еспапом, дрвима, циглом итд. по коме управник трошарине мисли да треба да се наплаћује).

Адолф Шток. И ове године се слабо праве нове куће. Ако ударите трошарину и на материјал друге године неће бити прављења нових кућа. То је штета за Београд с тога сам, да се не наплаћује.

Председник. Комисија има своје мишлење. Чујте.

Соломон Азријел. Ја сам противан томе за то што не могу да дозволим да железница и ђумрук дођу ван рејона београдског.

Раденко Драгојевић. Комисија је ту казала да се наплаћује на кола, али на која — она није означила. Зна се како постоји и железница и Ђумрук. Тамо се многи еспап товари и они би, који би еспап вукли из вароши тамо, ти не би ништа платили на пуна кола а кад би се вратили — платили би на празна, јер се каже: нико не може ући у варош док не плати.

Милутин Марковић. И ако изгледа да је мишлење комисије правилно и предлог правичан, ја мислим, да га не треба усвојити а ево зашто. Све оно што дође овамо железницом или лађом, све то подлежи и калдрмини и мерини а ако што дође другим путевима у варош, то само плаћа трошарину. Са тога разлога не би требали да оптерећујемо и трошарином ово што долази лађом и железницом јер ти артикли и сада више плаћају од оних који сувим долазе.

К. Главинић. Мени је у ирви мах изгледало да је ово питање просто а сад видим да тако није. Г. Милутин је у главном потренио оно што сам ја мислио да кажем. Има артикала који не плаћају трошарину а то су они што долазе водом или железницом али ти опет плаћају калдрмију и мерину, а овим првим није оптерећен ни један од оних артикала што подлеже трошарини а другим тек неки од њих. Ја мислим да треба да остане по досадањем, т. ј. да се не плаћа трошарина.

Соломон Азријел. Ја опет кажем да нема смисла да се наплаћује јер су ђумрук и железница у рејону.

Лазар Дашковић. Ја бих се сложио с предговорницима али шта ћемо с оним ар-

тикулима који не подлеже кантарији као: цигле, угаљ, дрво, камен итд?

Ф. Васиљевић. И ја сам хтео то да напоменем, што и Лаза. Шта ћемо с тим што не плаћа ни мерину ни ђумрук а ни калдрмину, па још да га зар ослободимо и трошарине? то би било са свим неправом.

Мата Јовановић. Орде ваља раздвојити ово. Господа хоће да разделе што долази железницом и лађом а шта сувим. Оно што дође из унутрашњости железницом то не плаћа калдрмину, по ја при свем том не би био мишљења да то оптеретимо јер то су наши земаљски производи, а што дође лађом то плаћа.

Ја пре свега налазим, да би било неправом ударити тај намет који није ни трошарина и незна се како би се наплаћивало Друго: ја видим у томе један нов намет који би био ударен и не би улазио у општинску касу него би отишао на расход. Ми и данас од наше трошарине имамо велики расход и тада би га имали још већи и ишао би приход у туђе џепове а не у општинску касу. Узмемо само ове цедуље које се сад издају. Узме је човек па је плати и одма баца; вели што ће му више, и доиста више му је нема ко да тражи; међу тим они што су на трошарини то могу да узму и понова продаду другом за свој рачун. Тиме се дакле крње интереси општине и отварају широм врата свима могућим злоупотребама.

К. Главинић. Господо, ђерам који плаћају кола при улазу, то је калдрмија, и кад сви артикли који дођу железницом и лађом плаћају калдрмију, онда не треба да плаћају и трошарину која је то исто.

Пошто пак има артикла који не плаћају мерину, ја бих хтео да се они оптерете, али како би то скупље коштало него што би се прихода отуда добило, ја сам за то да се не плаћа.

А. Одавић. Ако би примили ово да се наплаћује на оно што не подлежи калдрмини и мерини, то би ми оптеретили наше артикле а ми на против треба да гледамо да за наше производе створимо Београд центром. Све што подлежи експедицији, то плаћа калдрмију; не плаћа само оно што се довози из унутрашњости и ми сад хоћемо да оптеретимо и то.

Ја не бих био за то да се оптерећава оно што долази железницом или лађом.

Председник. Нема више говорника. Ја ћу да ставим овако питање: који је за то да се наплаћује, тај ће да гласа за, који је за то да се не наплаћује тај ће да гласа против.

Одбачен је предлог с 11 против, 4 за а 2 пису ту.

Неће се дакле ништа наплаћивати.

Председник. Сад има још једно питање (Секретар чита односно дуђана ван реона)

М. Марковић. Ја мислим да је овде чиста ствар. Све што је у рејону београдском то подлежи плаћању трошарине т. ј. што је у атару београдском, а све што је ван атара не подлежи. Општински суд има право да обрати на ово пажњу надлежних власти, те да се ти дуђани ставе у границе закона.

(Свршиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.

Власник Општина Београдска

Парна штампарија Народно Радикалне Странке.

Уредник Урош Кузмановић